

ارزش افزوده دانایی

دست یابی به رفاه و سلامت اجتماعی مستلزم تمهیدات متعددی است که در راس همه آنها زیر ساخت اجتماعی برای پیشرفت علم است. علم به معنای شناخت حقایق هستی، توانایی، تصرف و همگامی با پدیده های هستی است. این توانایی، زمانی به فعلیت می رسد که برای انسان علاوه بر شناخت هستی، راحتی و رفاه در زندگی و مسیر دسترسی به کمالات را فراهم و آسان نماید. از این رو مسیر گذر از تولید علم به دارایی از طریق تبدیل علم به فناوری امکان پذیر خواهد بود چرا که دانایی زمانی به توانایی تبدیل می شود که به شکل نوآوری و فناوری، ظهور و بروز نماید. البته این نکته مهم را باید در نظر داشت که علم به تنهایی سهم ویژه و منحصر به فردی را در توسعه پایدار و همه جانبه کشورها ایفاء می نماید و فناوری بر مبنای علم و دانش فراگیر و بین رشته ای با زیر ساخت اقتصاد و فناوری سبز می تواند به بشر خدمت شایانی نماید. بنابراین اگر گفته می شود که دانایی، توانایی است؛ از آن روست که انسان در سایه دانایی به قدرت تغییر و ایجاد دست می یابد و می تواند هر چیزی را هر طور که بخواهد در خدمت گیرد.

تصرف و تغییر در اشیاء همان چیزی است که از آن به فناوری یاد می شود. دانایی زمانی ارزش افزوده می یابد که بتواند به انسان توانایی بخشد. این تبدیل که گاه از آن به تجاری سازی علم یاد می شود؛ می باید به عنوان هدف مورد توجه فرد و جامعه قرار گیرد. تجاری سازی علم به بشر این امکان را می بخشد تا از علم به عنوان ثروت بهره مند شود و دانایی و اطلاعات وی در حکم سرمایه و ثروتی درآید که نیازهای مالی او را تامین نماید. براین اساس، الگوی پیشرفت به موضوع علم، اقتصاد و فناوری سبز و سلامت جامعه بر می گردد که می باید در ضمیر و پیکره سیاستگذاری ها و برنامه ریزی های توسعه کلان کشور گنجانده شود تا آینده ای تابناک برای کشور ترسیم شود.

علی اکبر موسوی موحدی
سردبیر